

3. Juhul kui vastus teisele küsimusele on jaatav: kas direktiivi 2006/112 artiklit 176 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik, kes soovib kasutada talle antud võimalust välistada teatud kaupade ja teenuste puhul mahaarvamisõigus, ning kes on kulukategooriad määratlenud järgmiselt: *kaubad või teenused on määratud tasuta tehinguteks või muuks tegevuseks kui maksukohustuslase majandustegevus, välja arvatud KMS-i artikli 70 lõikes 3 sätestatud juhtudel*, on täitnud tingimuse nimetada piisavalt määratletud kaupade ja teenuste kategooria, st tingimuse määratleda kaubad ja teenused nende laadi alusel?
4. Olenevalt kolmandale küsimusele antavast vastusest: kuidas tuleb käsitleda maksukohustuslase poolt omandatud kaupade või teenuste eesmärki (kasutamist või tulevast kasutamist), võttes arvesse direktiivi 2006/112 artikleid 168 ja 173: kas mahaarvamise esialgse tekkimise tingimusena või mahaarvamise summa korrigeerimise alusena?
5. Juhul kui eesmärki (kasutamist) tuleb pidada mahaarvamise summa korrigeerimise aluseks, siis kuidas tuleb tõlgendada direktiivi 2006/112 artikli 173 sätet: kas see näeb ette korrigeerimise teostamise ka juhtudel, mil kaupu ja teenuseid kasutatakse kõigepealt maksustamata tegevuse tarbeks või ei kasutata neid pärast omandamist üldse, kuid need kaubad ja teenused on siiski ettevõtja kasutuses ning nende omandamisele järgneval [maksustamis]perioodil kaasatakse need maksukohustuslase maksustatavasse tegevusse?
6. Juhul kui direktiivi 2006/112 artiklit 173 tuleb tõlgendada nii, et ette nähtud korrigeerimine puudutab kõiki juhte, mil kaupu või teenuseid kasutatakse pärast nende omandamist kõigepealt maksustamata tegevuse tarbeks või ei kasutata neid üldse, kuid seejärel kaasatakse need maksukohustuslase maksustatavasse tegevusse, kas siis — võttes arvesse KMS-i artikli 70 lõike 1 punkti 2 kohast piirangut ning asjaolu, et KMS-i artikli 79 lõigete 1 ja 2 kohaselt teostatakse korrigeerimisi üksnes juhtudel, mil kaubad, mille esialgne kasutamine täidab mahaarvamise tingimused, kaasatakse hiljem neid tingimusi mitte täitvasse kasutamisse — tuleb lähtuda sellest, et liikmesriik on täitnud oma kohustuse kehtestada mahaarvamiseõigus kõikide maksukohustuslaste jaoks võimalikult usaldusväärselt ja õiglaselt?
7. Olenevalt eespool esitatud küsimustele antavatest vastustest: kas tuleb lähtuda eeldusest, et Bulgaaria käibemaksuseaduse alusel registreeritud maksukohustuslasel on käibemaksuseaduse sätestatud mahaarvamiseõiguse piiramise või mahaarvamise summa korrigeerimise normide alusel, sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas ning võttes arvesse direktiivi 2006/112 artiklit 168, õigus maha arvata käibemaks seoses kaupade ja teenustega, mille on talle tarninud või osutanud teine maksukohustuslane, [maksustamis]perioodil, mil talle need kaubad ja teenused tarniti või osutati ja maksunõue tekkis?

4. märtsil 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-119/11)

(2011/C 145/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Dintilhac ja C. Soulay)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik on alates 1. jaanuarist 2007 kohaldanud 2,10 % käibemaksumäära tuludele, mis saadi niisugustes asutustes toimunud kontsertide esmaettekannetelt, kus etenduse ajal pakutakse soovi korral baariteenust, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾ artiklitest 99 ja 110 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagis heidab komisjon kostjale ette, et alates 1. jaanuarist 2007 on ta kohaldanud 2,10 % käibemaksumäära tuludele, mis saadi niisugustes asutustes toimunud kontsertide esmaettekannetelt, kus etenduse ajal pakutakse soovi korral baariteenust, mitte aga kõrgemat maksumäära 5,5 %.

Hageja märgib, et käibemaksudirektiivi artikli 110 alusel võisid liikmesriigid, kes 1. jaanuaril 1991 kohaldasid 5 % miinimumist madalamaid vähendatud maksumäärasid, võivad selliste vähendatud maksumäärade kohaldamist jätkata. Sellegipoolest ei saa see artikkel lubada liikmesriikidel kehtestada uusi erandeid või laiendada 1. jaanuaril 1991. olemas olnud erandite kohaldamisala, kui pärast seda kuupäeva on nende ulatust vähendatud. Nii on see just käesolevas asjas, kuna kostja vähendas alates 1. jaanuarist 1997 sellise erandi kohaldamisala, mis vähendatud käibemaksumäära valdkonnas oli olemas 1. jaanuaril 1997, ja sõnaselgelt välistas selle soodustuse kohaldamise tuludele esmaettekannete piletite müügist, mis „annavad sissepääsuõiguse kontsertidele niisugustes asutustes, kus etenduse ajal pakutakse

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

soovi korral baariteenust". Direktiivis ette nähtud erandi kohaldamisala laiendades on Prantsuse Vabariik eiranud selle direktiivi eesmärki.

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühtset käibemaksusüsteemi (ELT 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itaalia) 7 märtsil 2011 — Kriminaalasi Yeboah Kwadwo süüdistuses

(Kohtuasi C-120/11)

(2011/C 145/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Põhikohtuasja pool

Yeboah Kwadwo

Eelotsuse küsimus

Kas arvestades lojaalse kootöö, direktiivide kasuliku mõju ning ebaseaduslikult riigis viibiva kolmanda riigi kodaniku tagasisaamiseks kasutatavate sunnivahendite proportsionaalsuse ja tõhususe põhimõtet, on direktiivi 2008/115 (¹) artiklitega 2, 15 ja 16 vastuolus karistada liikmesriigis ebaseaduslikult viibivat kolmanda riigi kodanikku — seetõttu, et ta ei ole lihtsalt järginud haldusametuse antud väljasaatmise orderit ja väljasaatmiskorraldust — kriminaalkorras kuni nelja-aastase vangistusega juhtudel, kui isik ei täida *questore* esimest korraldust, ja kuni viieaastase vangistusega, kui ta ei täida järgnevaid korraldusi?

(¹) ELT L 348, lk 98.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 9. märtsil 2011 — A Oy

(Kohtuasi C-123/11)

(2011/C 145/24)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: A Oy

Menetluses osalesid: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklite 49 ja 54 kohaselt võib ülevõttev äriühing maksustamisel maha arvata temaga ühinenud, teises liikmesriigis asunud äriühingu ühinemisele eelnenud aastate ettevõtluskahjumi, juhul kui ülevõtval äriühingul ei saa olema püsivat tegevuskohta ühinenud äriühingu asukohariigis ning olukorras, kus ülevõttev äriühing saab siseriikliku õiguse kohaselt maha arvata ühinenud äriühingu kasumi siis, kui ühinenud äriühing on sama riigi äriühing või kui kahjum on tekkinud selles liikmesriigis asunud püsivas tegevuskoahas?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas ELTL artiklid 49 ja 54 mõjutavad seda, kas mahaarvatav kahjum arvutatakse ülevõtva äriühingu asukohariigi maksuõiguse alusel või loetakse mahaarvatavaks kahjumiks ühineva äriühingu asukohariigi seaduse alusel seal kinnitatud kahjum?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen Sad Varna (Bulgaaria) 14. märtsil 2011 — OOD Provadiinvest versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”

(Kohtuasi C-129/11)

(2011/C 145/25)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen Sad Varna